

и жената ми е съгласна, и синът мии е съгласенъ, и сама „дщерь мой бога всевсевышняго хвалить, зане онъ сподобилъ ся есть обрести такого свекра, якоже если тти, байо Либене!“

А каква е била тая причина, която е накарала Хаджи Генча да са съгласи и да даде своето дѣвойченце на Павлина, искато вчера, по неговата смѣтка, той трѣбвало да са съгласи чакъ слѣдъ шестъ месеца? Може, неговото родителско сърдце за една нощъ да е станало по-силно отъ неговите пощевки, и накарало го е да заборави старото вино? Може, неговото родителско сърдце да е станало за една нощъ до толкова нѣжно, щото той е по-желалъ, колкото са може по-скоро да направи щастливо своето чедо? А може, неговите домашни сѫ го накарале да постъпятъ друго-яче и да заборави старото вино и печенниятъ кебапъ? — Не е ни едното, ни другото. Хаджи Генчо просто-